

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca

WEB: WWW.VOVIWEB.ORG

Số 415

ngày 23 tháng 06 năm 2003

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Duyên Nợ

*Duyên nợ cam tâm chịu hỏi mình
Trí tâm học hỏi khắp hành trình
Giải mê phá chấp tận đêm thâu
Chuyển hóa đạo đời tự giải sầu*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 13/04/03 đến 19/04/03

Copyright 2003 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Tại sao làm người hay thương nhớ?
- 2) Mưu sự tại nhân thành sự tại thiên?
- 3) Muốn thiền tốt thì phải làm sao?
- 4) Chuyện gì chướng ngại nhất trong đời?
- 5) Hít thở để làm gì?
- 6) Bệnh uất khí do đâu hình thành?
- 7) Tại sao mất quân bình?

<p>1) Cairns, 13-04-2003 3: 00 AM <i>Hỏi: Tại sao làm người hay thương nhớ?</i></p> <p>Đáp: Thừa tình cảm tạo thành cơ hội nhớ thương</p> <p>Kệ: <i>Duyên Trời chuyển động khắp nơi nơi Cảm thức trần gian chỉ có Trời Chuyển thức độ hành duyên tự đạt Thành tâm tu luyện học nơi nơi</i></p>	<p>2) Sydney, 14-04-2003 3: 18 AM <i>Hỏi: Mưu sự tại nhân thành sự tại thiên?</i></p> <p>Đáp: Thừa mưu sự tại nhân thành sự do Trời ân độ</p> <p>Kệ: <i>Mỗi mỗi đều do đáng trí năng Hồi sinh phát triển tự công thành Nhân gian uyển chuyển tùy tâm thức Khó khổ chính mình tự hướng thanh</i></p>
<p>3) Sydney, 15-04-2003 4: 10 AM <i>Hỏi: Muốn thiên tốt thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn thiên tốt thì phải ăn uống có trật tự</p> <p>Kệ: <i>Hít thở khai thông đều tiến tốt Cảm thông Trời Đất qui tâm đạo Về không thanh nhẹ tự ra vào Giải tỏa phiền ưu rõ thấp cao</i></p>	<p>4) Sydney, 16-04-2003 12: 43 AM <i>Hỏi: Chuyện gì chướng ngại nhứt trong đời?</i></p> <p>Đáp: Thừa uất khí chướng ngại nhứt trong đời</p> <p>Kệ: <i>Uất khí chướng ngại nhứt trong đời Không thông khó chuyển đường diên loạn Tự mình thức giác tiến tu thông mãn Giải tỏa uất khí trí chuyển hành</i></p>
<p>5) Sydney, 17-04-2003 12: 55 AM <i>Hỏi: Hít thở để làm gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa hít thở để lập lại trật tự quân bình của cơ tạng</p> <p>Kệ: <i>Nội bộ khai thông trí mở màn Dịu tiến tâm linh tự tiến an Chuyển hóa thâm sâu cùng giải tiến Thành tâm tu luyện tự tâm bàn</i></p>	<p>6) Sydney, 18-04-2003 7: 35 AM <i>Hỏi: Bệnh uất khí do đâu hình thành?</i></p> <p>Đáp: Thừa bệnh uất khí do nguyên khí của vũ trụ đã hình thành</p> <p>Kệ: <i>Uất khí tụ tập sanh bệnh tật Không thông nguyên lý phổi không thông Tâm người loạn động mất quân bình Phát triển ngập tràn không thở nổi</i></p>
<p>7) Sydney, 19-04-2003 4: 40 AM <i>Hỏi: Tại sao mất quân bình?</i></p> <p>Đáp: Thừa mất quân bình tại vì sự lo âu bất chánh</p> <p>Kệ: <i>Mất quân bình vì sự lo âu Động loạn si mê khó giải sầu Khó giải khó mình tự phải rầu Cơ may không có lại buồn rầu</i></p>	

THƯ TỪ LAI VÃNG

L A, ngày 05/02/2003

Kính gửi Đức Thầy,

Con tên TBD. Trước đây con có gửi thư cho Đức Thầy và được khuyên phải dứt khoát lo tu học. Lời dạy đó đến nay con mới hiểu hết và thực hiện được. Con xin cảm ơn Đức Thầy cùng khối Vô Vi đã giúp con tự thức, xa rời môi trường động loạn để lo cho sự tiến hóa của phần hồn. Ngày nay bình tâm xét lại con mới thấy quá trình sai lầm ghê gớm trước nay, chỉ biết ăn năn nguyện một lòng tu học để không phụ lời khuyên dạy của Đức Thầy

Duyên may con được đi Sa Đéc và gặp Thầy H dạy cho chú Kim Cang. Nhờ vậy chúng tà trước xâm nhập tấn công lúc con công phu nay đã giảm nhiều. Hiện con đang hành pháp như sau : công phu đúng giờ Tý, sáng sớm Soi Hồn thêm một lần, trong ngày trì niệm chú Kim Cang, tối làm Chiếu Minh. Kính mong Đức Thầy chỉ dạy thêm chỗ nào thiếu sót để con bổ túc.

Một lần nữa con xin cúi đầu cảm tạ công ơn Đức Thầy đã tái sinh con. Con xin kính chúc Đức Thầy thêm nhiều sức khỏe để tiếp tục dìu dắt chúng con trên đường đạo pháp.

Kính bút,

TBD

B D,

Thầy vui nhận được điện thư của con đề ngày 05/02/2003 được biết con đã hiểu và thức tâm ăn sẵn sám hối hướng về con đường tu sửa trong chu trình tiến hóa của phần hồn. Con nên đọc cho kỹ cuốn Thực Hành Tự Cứu mà dẫn thân ngày đêm hành pháp thì sẽ có kết quả tốt ở tương lai

Vô Vi có 10 điều Tâm niệm như sau :

- 1) Nhịn nhục và cần mẫn
- 2) Dứt khoát thất tình lục dục
- 3) Tha thứ và thương yêu
- 4) Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa
- 5) Bố thí và vị tha
- 6) Đối đãi thật tâm và lễ độ
- 7) Sống tạm để cứu đời không phải để hưởng thụ
- 8) Giữ tâm thanh tịnh trong mọi trường hợp xảy ra
- 9) Quên mình trì niệm lục tự Di Đà
- 10) Hòa tan trong khổ mừ cầu sớm thức tâm.

*Con nên học thuộc lòng 10 Điều kể trên thì sẽ giúp để con tháo gỡ được nhiều sự rắc rối trong cuộc sống hiện tại
Chúc con vui tiến.*

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

Đuốc Thơ

Cả tiếng gấm vang cũng dịu-dàng ?

Thơ vắng trần-gian những bấy lâu
 Nay về xin hỏi đến từ đâu ?
 Ta nghe Tâm-thức say mùi Đạo
 Ngây-ngất tâm-linh tỏa nhiệm-mầu.

☯

- Thơ rằng ngôn-ngữ của nhân-sanh
 Ánh Sáng Càn-Khôn đã kết-thành,
 Vì thế tinh-hoa bao ngữ-vựng
 Thành Thơ trầm bổng tiếng vang thanh.

- Thơ rằng đến tụt chốn Thanh-Đài
 Bao thừa chờ ai mới có ngày
 Diễn hóa văn-dàn duyên bút-pháp
 Kết thành thi-hứng chốn trần-ai !

☯

Ta hỏi Thơ sao những kẻ Thiền
 Hứng Thơ lai-láng chảy triền-miên ...
 Vào trong tâm-trí trong thần-thức
 Để lúc Thiền xong phải chép biên ?

Ta hỏi Thơ sao người chốn này
 Tranh danh đoạt lợi khổ nhau hoài :
 Đầu-cơ chánh-trị, mua tôn-giáo,
 Bán Thánh buôn Thần ác-nghiệt thay ?!

☯

- Thơ rằng Suối Đạo nhắc ai Thiền
 Trở lại Cội-Nguồn đã lãng-quên...
 Xứ Phật non Tiên chờ trở lại ;
 Tình Trời sống-động vẫn y-nguyên !

- Thơ rằng vì bởi nhân-sinh đông,
 Bày vẽ càng thêm lắm chuyện ngông ;
 Tâm-thức bất-minh nguồn Đạo Lớn,
 Tham quyền cố vị mới long-dong !

☯

Ta hỏi nhưng Thơ chớ trả lời
 Để trong thâm-kín lệ ta rơi ...
 Mừng duyên Đạo-Pháp tràn tâm-thức,
 Lặng-lẽ ghi ơn nhớ một Người !

Ta hỏi Thơ ơi ! bởi lẽ nào
 Nhân-sinh trầm-lạc chốn thương-đau,
 Phát-minh vũ-khí, ham chinh-chiến,
 Giết hại lẫn nhau để khổ sâu ?

☯

- Thơ rằng tâm-điển kết giao-liên,
 Ý động thần tri giải-đáp liền ;
 Đốn-ngộ Đuốc Thơ bừng chiếu sáng ...
 Ai ơi ! hãy nhớ bước Hồi-Nguyên !

- Thơ rằng nhân-thế chốn trần-ai
 Nhờ chiến-tranh mà biết triển-khai :
 Học-hỏi văn-minh Hồn tiến-hóa ;
 Không tu thì lại cứ lầm-sai !

Toulouse, 12-01-1998,
 Kính bút,
 Trịnh Quang Thắng.

Ta hỏi Thơ sao vẫn nhẹ-nhàng
 Đi vào nét chữ của trần-gian
 Để lời nhân-thế thành âm-nhạc,

☯

Hỏi Ai

Hỏi vui quý bạn đồng-môn
Chung vui tu một Pháp-môn trong đời :

Hỏi ai biết Kệ không lời,
Biết Kinh không chữ giúp thời luyện tu ?
Hỏi ai biết áng sa mù
Nơi nào bao phủ giam tù Hồn ta ?
Hỏi ai biết phổi bao-la
Tại sao Vía phải bay qua chốn này ?
Hỏi ai lúc kết Thánh-Thai
Vì sao Điển rút lên ngay chân mây ?
Hỏi ai phá được tan mây
Biết chẳng phá đặng mây này nhờ ai ?

Hỏi ai biết chỗ trâu cày,
Biết nơi Ngưu-Chức thường hay nhớ buồn ?
Hỏi ai biết được tên Hồn,
Biết tên Vía với Bốn Con noi truyền ?
Hỏi ai biết danh chiếc thuyền
Do đâu không đáy vượt miền Tân-Na ?
Hỏi ai biết chốn Ngân-Hà
Biết cầu Ô-Thước, lối ra sông Trời ?
Hỏi ai biết tên một nơi
Mưa bay sông vắng, thác rơi nữa lừng ?

Hỏi ai biết Gan mấy rùng,
Biết Tim mấy lỗ, mấy từng giam ta ?
Hỏi ai bốn biển về nhà :
Nơi nào là chốn ta hòa-cảm ta ?
Hỏi ai biết được qui-xà
Tại sao quán chặc và là nơi đâu ?
Hỏi ai biết cạp rồng râu
Nơi nào giao-hợp, nơi nào cách xa ?
Hỏi ai biết tháp nguy-nga,
Biết nơi để vượt xuyên qua Hang Trời ?

Hỏi ai mỗ-ác mở rồi
Dao-Trì xanh biếc bồi-hồi gặp ai ?
Hỏi ai Thiên-Xích bao dài
Sao không đo được những loài Tà xâm ?
Hỏi ai nghe tiếng Siêu-Âm
Không lời sao lại vang âm tâm ai ?
Hỏi ai biết cưỡi hạc bay,
Cưỡi rồng, cưỡi cọp là ai cưỡi gì ?
Hỏi ai biết núi tên chi
Màu xanh biêng-biểu thấy khi xuất-hồn ?

Hỏi ai biết chốn cá khôn
Nơi nào nhảy vượt Vũ-Môn hóa rồng ?
Hỏi ai sao đến Thiên-Không :
Chân người tu giống chân rồng sanh mây ?
Hỏi ai giòng suối Thiên-Thai,
Tại sao nước chảy ngược hoài về đâu ?
Hỏi ai lúc mở bộ đầu :
Vì sao nghe nổ như hầu sấm vang ?
Hỏi ai nước đứng Kim-Cang
Nơi nào Thủy-Điển nấu vàng ròng tan ?

Hỏi ai biết chốn Thiên-Đàng
Tại sao nhà cửa mở toang đón mời ?
Hỏi ai biết nắng Cõi Trời
Vì sao mát dịu như lời Mẹ ru ?
Hỏi ai trên bước đường tu
Vì sao Nội-Thức phải tu sửa hoài ?
Hỏi ai sống với Đức Thầy
Từ trong Vũ-Trụ đến ngoài Càn-Khôn ?
Hỏi ai xin hỏi ôn-tồn
Cùng chung học-hỏi đồng-môn đừng cười.

Có ai biết đặng trả lời,
Hai tay nâng chén trà mời đền công !
Còn ai biết để trong lòng,
Thơ xin mển tặng đành không rót trà.
Hỏi ai xin hỏi thật-thà ;

Hỏi ai là để về mà học thêm.

Toulouse, ngày 17-06-2003.

Kính bút,
Trịnh Quang Thắng.

Nguyên Nhân

Căn trần nhiễm trước quá cội mê
Chấp mãi đường tu khó trở về
Pháp lý vô vi theo nguyên lý
Trí tri thanh tịnh thiên quốc kế

X X X

Căn cơ giáng hạ bi hệ
Trần đời mê mãi quên về quốc thiên
Nhiễm trần cõi dục chẳng yên
Trước thời cao ngất đoàn viên nào còn
Quá lời tiệm giáo nĩ non
Cội từng lấm rể sao mòn quang khai
Mê danh sắc lợi tranh tài
Chấp trong hình tướng thanh đài vọng âm
Mãi mê giải đãi thì thâm
Đường trường hướng thượng chơn tâm điều
hòa
Tu sao linh hiển thăng hoa
Khó không không khó chọn quà tình thương
Trở lên thiên cảnh can cường
Về nơi nẻo chánh phải thường trì ôn
Pháp môn thiện giác kiểm tồn
Lý phân minh trực vĩa hồn tương giao
Vô vi pháp lý nhiệm mầu
Vi trong điển giới ví tàu trọn duyên
Theo sau mực thước như thuyền

Nguyên lý niệm Phật khuyến khuyên hết hờn

Lý chơn chân lý thọ ơn

Trí tri thông suốt như đèn đúng dây

Trí trí tinh tấn vui vầy

Thanh điển từ độ hằng ngày hồn nhiên

Tịnh tình hướng thiện như hiền

Thiên tình hà trí thủ kiên rạng ngời

Quốc hồn nhắc gọi về nơi

Gần bên chánh giác cuộc đời vô sanh

Noi gương Thầy Tổ công thành

Thiền đạo phổ hóa thực hành vững tin

08/04/03

Nguyễn Quang Vinh

Kính bút

LỜI LÀ NÓI, LỖ CHO TAI

Con người ai cũng ngu uẩn,
Tu theo Vô Vi pháp luân độ mình.
Khi xưa đâu có truyền hình,
Giờ đây phim ảnh, an bình ở đâu?
Vô Vi rất là nhiệm mầu,
Lời thơ tiếng nhạc vào đầu vào tai.
Nếu nghĩ vậy lỗ hai tai,
Xin thưa có pháp ngày mai cũng thiên.
Lời Thầy giúp trở thành hiền,
Minh tâm kiến tánh siêu nhiên tình thương.
Tình là đạo phải nhớ hoài,
Thương là phải giúp cho đời miếng ăn.
Đời đạo hai chữ thơ văn,
Song tu khổ hạnh thực hành yên vui.

Nam Mô A Di Đà Phật

Thông Hải, 06/7/03

Hoàng Kiệt

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin bạn đạo cầu nguyện cho bạn đạo bác **Nguyễn Thị Vui**, mất ngày **11/06/03** nhằm ngày **12/05** năm **Quý Mùi**, lúc **11: 50** tối tại Úc Châu, hưởng thọ **89** tuổi. Thân Mẫu của bạn đạo Nguyễn Ngọc Hoa.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

BD Australia.

THƯ CẢM TẠ CỦA HỘI VÔ VI HOA KỲ

Thưa các bạn,

Nhân buổi hội ngộ và picnic cùng Đức Thầy tại nam California được thành công mỹ mãn.

Chúng tôi BCH rất cảm kích những tấm lòng hăng say phục vụ đạo pháp của các bạn nên nhân đây,

chúng tôi xin cảm ơn các bạn, nhất là anh Lê Văn Lạc, đã bỏ rất nhiều thì giờ lo lắng, tổ chức xe Bus cho các Bác, các anh chị em đi dự hai buổi ra mắt Video Thiên Ca "Khí giới Tình Thương" ở San Jose và San Diego và nhất là buổi sinh hoạt Vô Vi tại nam California được hoàn thành tốt đẹp. Chúng tôi cũng xin cảm ơn anh Quốc, Anh Long, chị Xuân, anh Đặng, anh Phùng, chị Trúc, Ái, Thanh, chị Tuyết, anh Thanh Bùi, anh Hoàng Văn Hoa, anh Nguyễn Quang Vinh, Nguyễn Hoàng Long, chị Khế, chị Phụng, chị Mười, Cô Trinh.... và rất nhiều bạn đạo khác đã ra công sức và tài chánh để buổi sinh hoạt Vô Vi được thành công mỹ mãn và Thiên Viện Vô Kiên được tươm tất sạch sẽ để đón tiếp Đức Thầy nếu có gì sơ xin các bạn niệm tình tha thứ.

Đặc biệt chúng con, bạn đạo Nam California kính xin cảm tạ Đức Thầy, với tuổi già trên 80, Thầy vẫn đến với

chúng con, cho chúng con học Đức Từ Bi, lòng hy sinh và hạnh Nhân Nhục của Đức Thầy

Chúng con đồng bái tạ và nguyện cầu

Đức Thầy sống lâu trăm tuổi

Thay mặt BCH,
Nay kính
Nguyễn Văn Minh.

Trích từ báo Người Việt Online (www.nguoi-viet.com) ngày 15/6/2003

Thiên Vô Vi Họa Mặt

Phái viên Nguyễn Trung Tín, Anaheim, CA

Trong phòng hội Crystal Ballroom của khách sạn Marriott thuộc thành phố Anaheim hơn 700 đồng tu và thân hữu của Thiên Vô Vi đã quy tụ để cùng nhau sinh hoạt vào lúc 9 giờ sáng ngày thứ bảy 14 tháng 6 năm 2002. Trong dịp này Thiên sư Lương Sĩ Hằng người được xem như đã sáng lập ra phái Thiên Vô Vi đã đến chung vui và giải đáp những thắc mắc của mọi người. Trong thành phần tham dự có một số ít đến từ Úc, Canada nhưng nhiều hơn hết là ở San Jose và San Diego dĩ nhiên ngoại trừ số bạn tu tại Quận Cam. Thiên sư Lương Sĩ Hằng đã 81 tuổi đi lại chậm chạp nhưng trông hồng hào, khỏe mạnh và nét mặt tươi vui được mọi người cung kính đón vào ghế danh dự với nhiều hoa tươi chung quanh. Trước đó, ban tổ chức đã cho trình chiếu những đoạn phim nói về các sinh hoạt của tông phái này, những cuộc trao đổi của Thiên sư Lương Sĩ Hằng và nhiều người trên thế giới kể cả một số người nói tiếng Anh và tiếng Pháp, trích đoạn những buổi Thiên Ca đã thực hiện trong các năm 2000, 2001, 2002 ..v..v..

Thiên sư Lương Sĩ Hằng nhiều khi còn được gọi là Thầy Tám đã phát triển phương pháp thiền định với nguyên lý sử dụng năng lượng vũ trụ vào bản thân. Từ căn bản giáo lý Phật Giáo nhưng không đóng khung trong sự thờ phụng một nhân vật giáo chủ nào nên được nhiều người không phải là Phật giáo gia nhập, thực tập. Thiên Vô Vi cũng không có thành phần tu sĩ xuất gia chỉ là được hướng dẫn từ người đi trước cho người đến sau theo tinh thần anh em bạn đồng tu nhưng lại có sự kết hợp rất chặt chẽ với nhau trên phương diện phổ biến phương pháp tu học này. Trên hành lang dẫn vào phòng họp chúng tôi nhận thấy rất nhiều tài liệu được thực hiện bằng DVD, Video, CD, Cassette, sách báo ..v..v.. Thiên Vô Vi cũng chủ trương sử dụng Thơ-Nhạc để làm thăng hoa đời sống nên những buổi trình diễn "Thiên Ca" thường tổ chức rất công phu và to lớn với sự tham dự của hàng ngàn người.

Tiếp xúc cùng cô Kim Anh từ San Jose. Là một tín hữu Công Giáo cô cho biết đã theo thực tập Thiên Vô Vi được 20 năm nhưng vẫn thường xuyên đi lễ nhà thờ. Cô cho biết: "Từ ngày thực tập Thiên Vô Vi thì gia

đình hạnh phúc hơn, bản thân cô thì ít nóng nảy, cố chấp và hiểu cái gì mình đã làm không đúng, cô vẫn thường xuyên suy nghĩ, tưởng nhớ tới Chúa". Cô nói tiếp: "Em vẫn niệm Phật mỗi khi nhập thiền, nhưng không phải niệm Phật để cầu xin Phật trợ giúp gì hết, mỗi chữ trong danh hiệu Phật mang một ý nghĩa rất to lớn, nó giúp cho chúng ta định tâm và mang lại những kết quả rất to lớn. Thiền Vô Vi là một phương pháp luyện tập cơ thể lành mạnh, tâm linh sáng suốt. Không phải theo Thiền Vô Vi là bỏ bê đạo của mình mà trái lại nó giúp chúng ta hiểu rõ hơn về đạo của mình, Trong bạn tu của em có nhiều người là Công Giáo, Cao Đài, Hòa Hảo. Ai vẫn giữ đạo nay, không hề bỏ bê". Em Nguyễn Quốc Khách một thanh niên 19 tuổi rất đẹp trai đang học tại Đại học Fullerton cho biết đã theo học Thiền Vô vi được 1 năm, hỏi về kết quả nào mà em nhận được em cho biết:" Kết quả thì em không rõ, vì em cũng chưa thông hiểu nhiều về Vô Vi nhưng có một chuyện mà em rất thích, đó là theo phương pháp "soi hồn" em thấy mình dễ ngủ. Trước đây vì áp lực học tập, em thường mất ngủ, nằm xuống là nghĩ ngợi lung tung, khi tập luyện phương pháp "soi hồn" thì em đi vào giấc ngủ nhẹ nhàng không mơ mộng lung tung, thức dậy thấy rất khỏe".

Trong buổi họp mặt này ngoài phần giải đáp những thắc mắc của mọi người do Thiền sư Lương Sĩ Hằng đích thân trả lời, nhiều người đã đến dâng hoa, nói lời cảm ơn về những điều học được trong thời gian đến với Thiền Vô Vi. Nghệ sĩ Chí Tâm, Linh Tuấn, ca sĩ Tuấn Hoàng, Thanh Mai ...v.v.. đã trình bày một số ca khúc tân và cổ nhạc được phổ từ thơ của Thiền sư Lương Sĩ Hằng. Ban Tổ chức cũng giới thiệu DVD mới về chương trình tại Nhạc Hội Thiền Ca năm 2002.

Sau khi rời phòng hội, với sự sắp xếp của ban tổ chức, Thiền sư Lương Sĩ Hằng đã dành cho phái viên báo Người Việt một cuộc phỏng vấn ngắn tại phòng chờ của khách sạn Marriott. Khi được hỏi có phải Thiền Vô Vi là một tổ chức tâm linh mới nhằm phá vỡ, thay đổi những triết lý tôn giáo cũ để thay vào đó một "trật tự" mới về niềm tin?

Thiền sư Lương Sĩ Hằng nói: "*Vô vi là tiến tới một trật tự mới, trực tiếp khai triển trực giác, không ý lại vào vị thần này, vị thánh kia*".

Thầy nói tiếp: "*Tại sao lại phá bỏ cái cũ? Vô Vi là tiến tới một ánh sáng vô cùng, con đường của ai nấy đi, một lúc nào đó thì cái cũ, cái xấu tự nhiên biến mất, chúng ta không nên phá vỡ bất kỳ một cái gì trên con đường đi. Tự nó sẽ biến mất khi chúng ta đến được vùng ánh sáng vô cùng*".

Khi trả lời câu hỏi: "Thưa Thầy ngày nay Thiền Vô Vi đã phát triển khá nhiều trên các vùng đất của thế giới. Thầy nghĩ sao về sự phát triển này?"

Thiền sư Lương Sĩ Hằng: "*Vô Vi thì đốc lòng thực hành, chắc chắn chỉ có phát triển. Vì sự liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ nên chỉ có tiến chứ không có lùi. Ánh sáng vô cùng mà*".

Trở lại câu hỏi mà nhiều người đã đề cập đến. Đó là Thiền Vô Vi là một tổ chức tâm linh mới, nhằm vào sự phá vỡ các áp đặt từ những cơ chế gọi là Giáo Hội đối với con người?

Thiền sư Lương Sĩ Hằng nói: "*Những người tu theo Vô Vi là người khai triển trực giác cho nên không có bất cứ một giáo điều nào có thể áp chế được hết. Chúng ta có con đường riêng để đi mà không đi, cứ nghĩ đến chuyện phá vỡ một cái khác, sinh ra Thánh chiến, chiến tranh. Vô Vi có con đường của mình, không cần thiết phải phá vỡ cái gì đó. Khi người khác không đi tới được thì họ sẽ tự chuyển hướng mà thôi*".

Phái Viên Nguyễn Trung Tín: "Nhưng khi mở con đường mới thì gián tiếp cũng đã nhằm bỏ đi con đường cũ, Thầy nghĩ sao về lập luận này? Nó có quan hệ gì với nhau không?"

Thiền sư Lương Sĩ Hằng: "*Không có quan hệ gì. Cũng như cái xác của chúng ta, không biết khai thác, không biết lục căn, lục trần ở đâu. Trong kinh Phật nói đi tìm 1200 vị tỳ kheo. Nó nằm chính trong cơ tạng của chúng ta mà không biết, nếu mở ra chúng ta phải biết dùng cái nào, trực tiếp khai triển cái tâm linh của chính mình tốt hơn là mượn ngoại cảnh rồi mê hoặc lòng người, tu Vô Vi thì không làm cái điều vô ích đó*".

Trước khi ra về chúng tôi đã kính chúc Thiền sư bước vào tuổi 81 với nhiều sức khỏe. Thầy Lương Sĩ Hằng đã nói: *"Cám ơn sự có mặt của quý báo và đã đặt ra nhiều câu hỏi quý báu để phá mê, phá chấp. Nhân loại đang cuồng tín đó thôi. Vô Vi khai triển trực giác cho chính mình và đem lại ánh sáng vô cùng cho nhân loại"*.

Cũng trong buổi họp mặt này rơi vào ngày lễ "Hiền Phụ" nên một số các thành viên của Thiền Vô Vi và nhiều em bé đã lên tặng Thiền Sư Lương Sĩ Hằng rất nhiều hoa tươi và xin được xem như là người Cha chung của mình như tấm áp phích nhỏ ghi ngoài cửa ra vào với đại ý nói lên ý nghĩ: *Chúng ta nhớ đến thân phụ, chúng ta cũng có một vị Cha chung là Thiền Sư Lương Sĩ Hằng, chúng ta xin cầu chúc Thiền Sư nhiều sức khỏe.*

Buổi họp mặt được tổ chức chu đáo, đúng giờ và nghiêm trang, tuy nhiên ý kiến của ban tổ chức cho biết vì những tình huống kỹ thuật bất ngờ nên phải trình chiếu những đoạn phim không đúng thời điểm khiến buổi lễ có mặt Thiền Sư Lương Sĩ Hằng bị gián đoạn mất nghiêm trang, nhưng theo sự nhận xét của chúng tôi thì buổi họp mặt khá là hoàn hảo, thân tình, mang dáng vẻ của một buổi tâm tình hơn là một buổi lễ có tính cách tôn giáo nên sự kiện này cũng không làm giảm đi sự thành công của ngày hội họp. Chúng tôi cũng được biết vào chủ nhật ngày 15 tháng 6. Các thành viên Thiền Vô Vi cũng có một buổi họp mặt picnic ngoài trời với hàng trăm người đã ghi tên tham dự.

SINH HOẠT PHÁP THIÊN VÔ VI

Tôi đã thấy bảng chữ lớn màu vàng "HỘI THIÊN VÔ VI" trên đường Moran, phía sau nhà hàng Thanh Mai, khu Little Saigon từ nhiều năm qua nhưng chưa có duyên ghé lại. Nhân dịp đọc thấy phần quảng cáo lớn trên hai nhật báo Người Việt và Việt Báo cũng như nghe thông báo trên đài phát thanh nên lần này tôi quyết định đến tham dự xem sinh hoạt của Pháp Thiên Vô Vi như thế nào và để được gặp cho biết mặt Thiền sư Lương Sĩ Hằng mà tôi đã được nghe nhiều lần.

Sáng thứ bảy ngày 14/6/2003, tôi đến thẳng khách sạn Marriott ở Anaheim, trong lúc đang tìm kiếm thì thấy một anh tuổi trung niên đến và tự giới thiệu tên là T. N. S., trong nhóm Thiền Vô Vi hỏi có phải tôi định đến tham dự buổi sinh hoạt của Thiền Vô Vi hay không? Anh ta cho biết tôi đã đi nhầm khách sạn vì nơi tổ chức là khách sạn Anaheim Marriott Suites cách đó khoảng 1 dặm. Anh trao cho tôi tấm postcard có chụp hình và địa chỉ. Tôi thầm khen Ban Tổ Chức đã chu đáo nghĩ trước để giúp những người như tôi.

Tôi tìm đến khách sạn Marriott Suites dễ dàng và tôi đã thấy mũi tên chỉ hướng đậu xe, có gắn bong bóng màu để dễ lưu ý. Đậu xe xong, tôi theo cổng chính đi vào khách sạn thì thấy có một số bác lớn tuổi nam nữ và một số quý vị quần áo chỉnh tề đứng chờ trước cửa chính nên tôi đoán là họ đang chờ để đón Thiền Sư Lương Sĩ Hằng.

Qua khu có nước chảy và đá cẩm thạch sang trọng, tôi thấy bên ngoài phòng hội có 2 dãy bàn dài: một dãy có chữ KÍNH BIỂU với các kính sách, tài liệu, băng CD Thực Hành Tự Cứu I, và một dãy bàn bày các băng video, CD, DVD, karaoke để bán có ghi giá ủng hộ từ \$5 tới \$15. Tôi cầm xem thấy trình bày mỹ thuật và có hình các nghệ sĩ trình diễn "Chèo Truyền Qua Sông", "Khí Giới Tình Thương", v.v... Cạnh khu bán băng có hai bàn nước, và có cả bàn cà-phê với 2 bình lớn cho loại thường và cho loại không có chất cà-phê là loại tôi cần. Thật là chu đáo!

Tại cửa chính của hội trường tôi thấy có một bản viết tay chữ rất đẹp hình như để cốt nhắc nhở các bạn Vô Vi nhớ đến cha của mình (còn sống hoặc đã mất) nhân ngày "Nhớ Ông Hiền Phụ = Father's Day" và nghĩ đến Thiền Sư.

Nhìn vào hội trường, thấy nhiều hoa tươi trên bàn của sân khấu và quanh sân khấu, bong bóng nhiều màu sắc, cây cối, quang cảnh trang nghiêm, nhìn về phía người đến nghe tôi nhận ra được một bà bác sĩ tôi biết từ Los Angeles, nghệ sĩ Xuân Phát mà tôi nghe nói sau nay đang tu Vô Vi, một cụ rất già ngồi trên xe lăn, gần cửa là

một số bà mẹ có trẻ con đi theo. Số người đến đã ngồi chật hết cả Hội trường. Tôi thấy một người trong Ban Tổ Chức và nhân viên khách sạn đang mở vách ngăn để nối rộng Hội trường. Tôi đến bàn rót một ly cà phê rồi đi vào cửa của phần hội trường mới được nối rộng thêm.

Tôi ngồi cạnh một anh tuổi trung niên, tôi làm quen và nói chuyện mới biết anh ta không phải là bạn đồng tu Vô Vi mà là người muốn đến cho biết Thiền Sư Lương Sĩ Hằng tức Ông Tám mà anh đã nghe tiếng từ hồi trước năm 1975 ở Chợ Lớn và biết tin này nhân dịp đến nhà hàng chay Vạn Hạnh và nhận được Tờ Thông Báo về buổi sinh hoạt hôm nay để đến dự.

Người điều khiển chương trình thông báo Thiền Sư đang đến, yêu cầu mọi người đứng dậy để chào Thiền Sư. Không khí hội trường bỗng im lặng, Thiền Sư được hướng dẫn vào hội trường, bước đi chậm rãi và chấp tay chào mọi người, rồi an tọa. Các máy ảnh và quay phim được hoạt động. Chương trình bắt đầu lúc 10:00 giờ và rất đúng giờ!

Anh bạn mới ngồi cạnh gặp một bạn quen vừa mới vào nên đã xin lỗi tôi để đến ngồi chung với bạn, Một bác lớn tuổi đến điền vào ghế trống. Tôi hỏi và được biết bác LVL này đã biết pháp Thiền Vô Vi lúc còn ở Việt Nam nhưng chưa tập. Sang đây có công việc tốt nên suốt ngày lo bận rộn với công việc và tiền bạc. Sau đó bị bệnh đau bao tử nặng nên mới bắt đầu tập thiền. Nhờ thiền đã giúp giải tỏa các sự lo lắng, phiền muộn trong nội tâm nên bệnh đau bao tử cũng dứt luôn. Bác này thiền được khoảng 20 năm từ ngày Ông Tám ra nước ngoài. Bác cho biết Ông Tám đã hướng dẫn pháp Thiền Vô Vi từ năm 1957 đến nay đã 46 năm và nay Ông Tám đã 81 tuổi nhưng vẫn phải đi đây đi đó để truyền pháp không ngừng nghỉ. Mỗi đêm viết các câu hỏi và trả lời gửi qua hệ thống Internet cho các bạn đồng tu Vô Vi tại các Thiền Đường Vô Vi trên thế giới sinh hoạt hàng tuần để khai triển, bàn bạc. Tôi hỏi về sức chứa của hội trường thì bác nghe nói sức chứa tối đa là 800 ghế mà tôi thấy chỉ còn ít ghế trống.

Anh Hội Trưởng Hội Thiền Vô Vi Nam California được mời lên để chào mừng Thiền Sư và quý quan khách, báo chí, quý thân hữu và các bạn đạo Vô Vi từ Úc, Canada cũng như một số bạn đạo đến từ các nơi xa như Boston, Dallas, Houston, Washington, Bắc California và San Diego cùng các bạn đạo địa phương.

Đoạn phim sinh hoạt Thiền Vô Vi ghi lại ý kiến, phát biểu về kinh nghiệm bản thân, lợi ích của pháp Thiền Vô Vi đem lại cho họ và lòng biết ơn đến Thiền Sư của các hành giả nói bằng tiếng Việt, tiếng Pháp và tiếng Anh.

Kế đó mời Thiền Sư lên sân khấu để nói chuyện với khán thính giả. Đồng thời Ban Tổ Chức tiếp tục thu nhận các câu hỏi ghi lên giấy của các người đến tham dự đặt ra. Nghệ sĩ Chí Tâm là người đọc các câu hỏi để được Thiền sư giải đáp. Trong số các câu hỏi, có các câu hỏi của phóng viên Nguyễn Trung Tín (nhật báo Người Việt) làm tôi đặc biệt lưu ý:

Hỏi: “Thiền Vô Vi là tổ chức tâm linh mới, nhắm vào sự phá vỡ các áp đặt từ những cơ chế gọi là Giáo Hội đối với con người phải không?”

Thiền Sư đáp: “ Những người tập theo Vô Vi là người khai triển trực giác cho nên không có bất cứ một giáo điều nào có thể áp chế được hết. Chúng ta có con đường riêng để đi mà không đi, cứ nghĩ đến chuyện phá vỡ một cái khác sinh ra Thánh chiến, chiến tranh. Tại sao phải phá bỏ cái cũ? Vô Vi là tiến tới một ánh sáng vô cùng. Con đường của ai nấy đi, một lúc nào đó thì cái cũ, cái xấu tự nhiên biến mất. Chúng ta không nên phá vỡ bất kỳ một cái nào trên đường đi. Tự nó sẽ biến mất khi chúng ta đến được vùng ánh sáng vô cùng. Vô Vi là tiến tới một trật tự mới, trực tiếp khai triển trực giác, không y lại vào vị Thần này, vị Thánh kia...”

Nghệ sĩ Chí Tâm cho biết đã nhận được hơn 60 câu hỏi nhưng thời gian vấn đạo có hạn nên Ban Tổ Chức xin phép Thiền sư để ngưng phần vấn đạo. Các câu hỏi chưa kịp trả lời, Ban Tổ Chức cho biết sẽ chuyển đến Thiền sư và sẽ đọc câu trả lời trên làn sóng phát thanh 1480 AM được phát thanh mỗi tối thứ bảy hàng tuần từ 9:15 đến 9:45 tối. Xin quý vị đón nghe.

Trước khi rời sân khấu, các em bé Vô Vi đã đem hoa lên tặng Thiền Sư

Chương trình được tiếp tục với phần văn nghệ bởi quý nghệ sĩ Chí Tâm, Tuấn Hùng, Thanh Mai, Linh Tuấn, Khánh Dũng trình diễn về tân cổ nhạc từ những bài thơ của Thiền Sư.

Kế tiếp phần giới thiệu Thiền ca-Âm nhạc là một phương cách đưa đạo vào lòng người một cách nhẹ nhàng và kết quả. Trích đoạn phim về Thiền ca “Khí Giới Tình Thương” do cố nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ phóng tác và dàn dựng cùng với các nghệ sĩ danh tiếng hải ngoại dựa theo lời thơ, ý đạo của Thiền Sư Lương Sĩ Hằng.

Qua anh bạn mới Vô Vi, tôi được biết ngày hôm sau (15/6/2003) Ông Tám sẽ tham dự buổi pic-nic ở vùng núi San Bernardino với bạn tu Vô Vi tại Silverwood Lake (độ cao 3,000 bộ Anh) và sẽ có khoảng 200 bạn đạo tham dự, sau đó Ông Tám sẽ lên thăm Thiền Viện Vô Kiền (độ cao 5,000 bộ Anh), toà nhà 3 tầng được xây cất từ năm 1986 và đã tổ chức nhiều khóa tu học cho bạn Thiền Vô Vi thế giới. Mỗi Chúa Nhật đầu tháng các bạn tu hội tụ về đây để Thiền chung và trao đổi học hỏi về các đề tài Thiền Sư gửi đến hàng tuần qua hệ thống internet cho bạn đạo tu Vô Vi ở nhiều nơi có sinh hoạt chung. Riêng tại vùng Little Saigon có 2 Thiền Đường Vô Vi và có sinh hoạt vào mỗi sáng Chúa Nhật từ 10 giờ sáng đến 2 giờ chiều, tài liệu về Thiền Vô Vi cũng như chỉ dẫn cách thiền cho người mới hoàn toàn miễn phí.

Buổi họp mặt bế mạc lúc 12:15 trưa. Tôi chạy vội ra ngoài hội trường để được nhìn kỹ Thiền Sư (vì tôi ngồi khá xa), tôi thấy sắc diện của Thiền Sư hồng hào, tươi vui. Tự nhiên tôi cũng chấp tay cung kính chào Thiền Sư lúc Thiền Sư đi ngang qua. Buổi tổ chức tôi thấy rất trang nghiêm, trật tự, âm thanh và hình ảnh rất tốt, nội dung phong phú, hội trường đẹp và thoáng mát, rất hữu ích cho người đi tìm hiểu như tôi.

Riêng tôi, tôi tự hứa sẽ về đọc và nghe kỹ các tài liệu, băng liên quan đến Thiền Vô Vi mà tôi có được hôm nay vì tôi đã nhiều lần thắc mắc tự hỏi: Tôi là ai? Sinh ra để làm gì? Sẽ đi về đâu khi chết đi? Tôi nghĩ rằng tôi phải gõ thì cánh cửa tâm linh của tôi mới mở!

Westminster , 6/15/2003

Lê Long Thọ

BẠN ĐẠO VIẾT

Buổi Hội Ngộ Với Đức Thầy Tại Nam California

Cũng là đáp lại tấm thịnh tình của các bạn đạo khắp nơi trên thế giới đã làm trước, nay cái tôi “nhỏ bé” này xin mạo muội tường trình sơ lược sự việc đầy phấn khởi tại địa phương mình sinh sống về một đoạn bước chân hồng pháp của Đức Thầy tại Little Saigon, nơi mệnh danh là thủ đô của người Việt tị nạn nơi mà mọi tôn giáo đều tự do phát triển mạnh mẽ. Ca dao Việt Nam có câu “Nắng bấy lâu đây bầu không héo” “Mưa sụi sùi mà bầu lại xanh tươi.” (Tôi xin sửa bốn chữ sau chót cho đúng nghĩa, thành thật xin lỗi).

Quả thật như vậy, đàn con ở Nam Cali mong đợi Thầy về thăm đã 5 năm qua, trông ngóng như nắng hạn chờ mưa, thì hôm 14/6, 2003, Đức Thầy thân yêu đã đến tiểu Saigon và loạt mưa “thanh điển” đã ban rải xuống cho bạn đạo và đồng hương tị nạn sinh sống tại đây. Hiện diện trong phòng hội Crystal Ballroom của khách sạn Marriott Suite mới khánh thành vài tháng qua, thuộc thành phố Anaheim, mà theo ký giả Nguyễn Trung Tín của tờ Nhật Báo Người Việt là có hơn 700 đồng tu và thân hữu của thiền Vô Vi. Các bạn đạo đều sụi sùi rơi lệ, cảm động trước tình cảm thân thương của Đức Thầy, “kích động” lòng thương yêu Đức Thầy của mỗi bạn đạo “biến động” thành những hạt lệ...(nói làm sao đây để diễn tả hết nỗi xúc động đầy thương yêu của bầu không khí bao phủ hết mọi người—thôi thì mỗi người đọc nên tự hiểu theo ý mình là một cách trọn vẹn nhất vậy.)

Mặc dù thời gian được phép chỉ hai giờ đồng hồ, từ 10 giờ sáng đến 12 giờ trưa và có trình chiếu hai trích đoạn phim sinh hoạt thiền Vô Vi trên thế giới, và thiền ca khí giới tình thương mà “nhóm làm việc phục vụ” cũng cố gắng xin Đức Thầy trả lời các câu hỏi cho mọi người—hầu hết là người mới và thân hữu đến tìm

hiểu về thiên Vô Vi. Đức Thầy đã tận tình trả lời, nhưng cuối cùng vẫn còn rất nhiều câu hỏi nên “nhóm làm việc phục vụ” đành xin bạn đạo và thân hữu đón nghe câu trả lời trên làn sóng phát thanh 1480 AM của đài văn nghệ truyền thanh vào những ngày tới vì thời giờ đã hết.

Trong chương trình sinh hoạt còn có nghệ sĩ Chí Tâm, Linh Tuấn, Tuấn Hùng, Khánh Dũng, Thanh Mai, v.v...trình diễn giúp vui một số ca khúc tân và cổ nhạc, được phổ từ thơ của Đức Thầy, càng khiến lòng người say đắm mùi đạo (nói nôm na là tắm trong biển đạo), thật là sung sướng, và thỏa lòng.

Buổi sinh hoạt chấm dứt lúc 12:15 và mọi người hứa hẹn gặp nhau trong buổi picnic vào ngày chủ nhật kế tiếp. Nhật Báo Người Việt đã đăng bài tường thuật “Thiên Vô Vi họp mặt” dài nửa trang báo ngay ngày thứ hai 16/6/03.

Như đã được Đức Thầy cho phép tổ chức picnic, “nhóm làm việc phục vụ” đã đến tận nơi quan sát nhiều địa điểm, cuối cùng đã chọn “Silverwood Lake” đầy thơ mộng và êm đềm làm địa điểm picnic.

Từ 5 giờ sáng chủ nhật 15/6/03, các em đã vượt cả trăm miles, mang theo bong bóng để “giành chỗ” với người địa phương và các du khách khác đến picnic tại hồ rất đông, và sau cùng các em cũng giữ được một chỗ khá tốt, có nhiều cây mọc sát nhau, gần hồ nên rất mát mẻ.

Bạn đạo đi đến bằng hai xe bus lớn và cũng có nhiều xe gia đình đến, con số có hơn 200 người tham dự. Tới nơi, ban ẩm thực liền tận tình phục vụ, ngoài nước uống có chè, bánh mì có nhân, bánh patê, bánh nậm, bánh bột lọc, bánh ít, bắp nướng xối dầu hành đầy hương vị Việt Nam, trái cây thì nào là cam, dưa hấu, canteloupe,...Chị Khế, chủ Thiên Đường Thiên Thức, còn cho bạn đạo thưởng thức món xôi đậu xanh và bánh tét nhân đậu đen rất ngon. Bạn đạo được một bữa no nê và vui vẻ..

Các bạn đạo đến từ nhiều nơi như Úc, Canada, San Jose, đã tham dự buổi họp mặt và hôm nay cũng còn hiện diện, và cũng chính các bạn này nói: “Sáng kiến picnic là lần đầu tiên mới có, thật là vui vẻ.”

Đức Thầy đến lúc 12:15 và dùng bữa ăn trưa tại nơi picnic, có các bạn đạo, chị Mười, chị Hồn, và chị Minh từ Seattle cùng một thân hữu đã ngâm thơ, ca vọng cổ và hát nhạc đạo cho Thầy và các bạn đạo nghe, không khí thật vui, còn các bạn trẻ thì xuống hồ bơi lội tung tăng.

Một lần nữa “nhóm làm việc phục vụ” nhiệt tình phục vụ bạn đạo và thân hữu, đã xin phép và được Đức Thầy vui lòng chấp thuận cho mỗi người đến bắt tay Thầy. Thế là một hàng dài ngoằn ngoèo xếp dưới tàn cây, tuần tự tiến đến trước Đức Thầy và Đức Thầy đã thân ái bắt tay và ban thanh điệp cho từng người, thật là tràn đầy lòng thương yêu, triu mến của Đức Thầy cho các bạn đạo và thân hữu (viết đến đây tôi không thể ngăn được dòng lệ khi cảm nhận đức hy sinh, lòng từ bi và hạnh nhân nhục của Đức Thầy).Làm sao nói hết lòng biết ơn của chúng con đối với Đức Thầy mà chỉ nguyện với lòng là cố gắng tu, theo bước chân Thầy, càng tinh tấn càng tốt, là càng ít lỗi đạo với Đức Thầy.

Đức Thầy rời địa điểm picnic Silverwood lake khoảng 2:30 trưa, để về thăm Thiên Viện Vĩ Kiên mà Thầy nói là đã sau một thời gian dài đã qua Thầy mới trở lại. Tại Thiên Viện, Đức Thầy vào phòng nghỉ ngơi, bạn đạo lần lượt đến, và để giữ sự yên tĩnh các bạn đạo đã lần lượt từng người một chậm chậm lên xá kiếng Vô Vi rồi đi nhẹ vòng ra sau đi niệm hành trong yên lặng và thanh tịnh niệm phật. Khoảng 3 giờ PM, Đức Thầy từ trên lầu xuống ngồi ở đầu bàn dài trong phòng sinh hoạt của Thiên Viện. Các bạn đạo và thân hữu lại tập trung và lắng nghe Đức Thầy nói lên lòng hoài cảm từ những ngày đầu đến Mỹ hoằng pháp. Thật là cảm động, Thầy nói: “Tôi đâu có tiền nhiều, chỉ có 1000 đồng, tính là làm một chỗ nhỏ để bạn đạo ghé bước nghỉ chân, không ngờ anh Lê Văn Lạc đã khéo nói sao mà bạn đạo khắp nơi ủng hộ và xây dựng nên Thiên Viện đầy quý báu này, Thiên Viện Vĩ Kiên là nơi rất tốt cho sự tu tập...”.

Nhân cơ hội Đức Thầy đề cập đến sự lợi ích của cơ sở, anh Minh, hội trưởng hội Nam Cali và anh Lê Văn Lạc, cựu hội trưởng, trình bày với Đức Thầy và các bạn đạo về sự cần thiết phát triển một cơ sở cho thích nghi với số người đến xin chỉ dẫn thiên ngày một nhiều, nhờ kết quả phát thanh, mà cơ sở cũ đã không còn đủ sức chứa nữa, lại nữa, Little Saigon còn là bộ mặt của người Việt Nam tị nạn, các tôn giáo khác đều phát triển rầm rộ, còn hội Thiên Vô Vi mà Đức Thầy đã bỏ biết bao nhiêu công sức phát huy cho đến ngày hôm nay thì bổn phận của các bạn đạo chúng ta nghĩ làm sao? có nên học hỏi, góp sức với Thầy để hoằng pháp không?..(vay pháp trả pháp mà).Tôi trộm nghĩ như vậy nhưng biết chắc rằng các bạn đạo khắp nơi tu hành tinh tấn hơn tôi, hẳn có điều nghĩ càng hay hơn, và thích ứng hơn.

Sau sự trình bày của anh Minh và anh Lạc, anh Thanh Hòa(San Diego) góp ý là hiện tại Thiên Viện Vĩ Kiên đã trả hết tiền, nên có thể mượn tiền từ Thiên Viện để xây dựng cơ sở mới. Anh Lạc cũng có điều nghĩ như vậy, và Đức Thầy đồng ý, Thầy nói:

“Vay ăn nhậu thì không được, còn vay để phát triển thì được”. Các bạn đạo hiện diện thật nhiệt tình sốt sắng phát tâm ủng hộ và tiếng vỗ tay ca ngợi các bạn ủng hộ vang lên ròn rã. Bầu không khí thật là vui vẻ, náo nhiệt, nước lòng mọi người trước viễn ảnh phát triển cơ sở mới. Anh Minh và anh Lạc đã cảm ơn Đức Thầy tin tưởng, cho phép tạo dựng cơ sở mới và cảm ơn các bạn đạo ủng hộ, phát tâm đóng góp. Anh Minh cũng trình với Đức Thầy là quỹ phát triển cơ sở là duy nhất, chỉ để phát triển cơ sở mà thôi, việc gây quỹ này sẽ phải làm một các minh bạch.

Chỉ trong thời gian ngắn mà “quỹ phát triển cơ sở” đã lên đến 74.000 đô la. Anh Thanh Hòa, anh Vương Thanh Sơn cũng tỏ ý ủng hộ nhiệt tình.

Đức Thầy tạm biệt Thiền Viện lúc hơn 4 PM, với nét mặt vui tươi, Đức Thầy còn pha trò: “Bây giờ tới phiên tui phải đi thăm ông thầy thuốc Bắc.”

Đến đây chắc cũng đã làm các bạn tốn nhiều thì giờ để đọc, nếu có điều gì sơ xuất, mong Đức Thầy và các bạn niệm tình tha thứ cho. Con kính chúc Đức Thầy kang kiện dẫn dắt chúng con, chúc các bạn đạo tu hành càng ngày càng tinh tấn.

Nam mô a di đà phật vạn vật thái bình.

Kính bái,

Nguyễn Văn Đăng

Phóng sự Miền Nam California.

Kính Thưa Bạn Đạo bốn phương.

California năm nay thật là nhộn nhịp, từ Nam ra Bắc tràn đầy Thanh Quang Điển Lành của Thượng Đế bao trùm khắp nơi như hân hoan chào đón Đức Thầy trở lại California một miền mà người Việt Nam tị nạn gọi là Trung Tâm Thế Giới của người Việt Hải Ngoại.

Mỹ Quốc mấy tháng qua đã tham dự vào trận chiến Iraq, nơi nơi mọi người lo sợ và đều bàn luận về trận chiến thế giới này, kế tiếp là đến chiến tranh vi trùng hoành hành khắp nơi trên thế giới mọi người đang ở trong tâm trạng lo âu sợ hãi không biết vận mạng của mình lúc nào sẽ tàn vì thấy đó rồi mất đó rất dễ dàng, từ những chiến tranh này mọi người đang hướng về tâm linh, tất cả những nơi tín ngưỡng của Tôn Giáo trên thế giới đều được mọi người tìm tới, và riêng Vô Vi của chúng ta cũng không ngoại lệ, cũng đã được nhiều bạn mới tham dự.

Vô Vi đã được Đức Thầy kịp lúc trở lại để trấn an bạn đạo, thật vậy sự xuất hiện của Đức Thầy đã tạo thêm niềm tin cho bạn đạo ở Mỹ, những buổi Thiền Ca ra mắt cộng đồng rất sống động làm tiêu tan những sợ hãi sau cuộc chiến tranh bom đạn cũng như vi trùng vừa mới xảy ra Nam California mấy tuần qua như mở hội khắp nơi, Thanh Quang Điển Lành làm toàn thể bạn đạo Nam Cali hưởng được những đêm Thiền thoải mái, tôi còn nhớ mấy năm trước mỗi lần bạn đạo Nam Cali xin Đức Thầy về thì Đức Thầy nói “lo tu đi, tu thì có ngày tôi sẽ về”, hôm nay sự hiện diện của Đức Thầy ở hai miền Nam, Bắc California làm tâm tôi lâng lâng thanh nhẹ, tôi không thường xuyên tham dự tất cả những buổi họp mặt này nhưng tôi vẫn được chia sẻ phần Thanh Quang của Thượng Đế ân ban cho California

Đức Thầy nói với anh em chúng tôi Đức Thầy sẽ sống đến 103 tuổi cho nên bạn đạo cứ thoải mái lo tu, đừng sợ Đức Thầy bỏ, Đức Thầy cũng mong muốn mình tu cho kịp chứ Đức Thầy về trên kia một mình buồn lắm, chẳng biết bạn đạo nghĩ sao chứ tôi thì quá chán chê rồi đứng vô chỗ nào tôi cũng nghe nhói cái lỗ tai, nên tôi không còn một chút luyến tiếc thế gian, nhất là vô làm việc không xong mà xếp chưởi thì tôi còn muốn ôm gói vọt cho lẹ.

Tuần qua vào ngày Thứ Bảy chúng tôi đã được họp mặt cùng Đức Thầy tại Marriott Hotel, nơi đây bạn đạo từ khắp nơi đổ về, nhìn kỹ tôi thấy có những bạn đạo đã âm thầm tu tại gia lâu năm nay cũng đã xuất hiện, đi đi lại lại tôi thấy rất vui, người người tay bắt mặt mừng như anh em lâu ngày mới gặp lại. Hôm sau Chúa Nhật, chúng tôi lại tái họp với nhau ở Silver Wood lake, một nơi mà nếu không có người hướng dẫn tôi bảo đảm các bạn sẽ đi hoài không tới, trong một khu núi trùng trùng điệp điệp mà lại có một cái Hồ trong xanh biếc, nằm ẩn mình dưới những hàng cây vừa xanh vừa khô, gió hiu hiu thổi nhẹ nhàng, cộng thêm mấy ngọn gió đưa qua từ những vĩ thị to lớn của những người bạn láng giềng đang nướng khói bay mù mịt, đây thật là thử thách quá đó nhé. Kế đến Đức Thầy đến, bạn đạo chung nhau quây quần bên cạnh Thầy làm cho không khí đã ấm lại càng ấm thêm. Ở chơi với chúng tôi một lát thì Đức Thầy về Thiền Viện nghỉ ngơi, anh em bạn đạo khăn gói theo

Thầy về mái nhà Vô Vi trường cửu này. Nơi đây Đức Thầy đã nhấn mạnh về việc nên tu bổ và thường xuyên tới lui Thiền Viện, và cũng trong thời gian này anh chị em trong ban Cố Vấn và Ban Chấp Hành Hội Ai Hữu Vô Vi Hoa Kỳ đã xin Đức Thầy cho phép phát triển Thiền Đường Hạnh Đức, vì hiện nay có rất nhiều bạn mới theo đài phát thanh đã tìm đến Vô Vi, nên Thiền Đường Hạnh Đức đang cần nơi rộng rãi hơn, ở đây sau khi được Đức Thầy chấp thuận thì đã có rất nhiều bạn đạo đưa tay đóng góp, chỉ trong chốc lát đã có đến 150.000 đô la, như vậy sự đóng góp của bạn đạo đã vượt qua khỏi tầm suy tính của anh chị trong ban hội, và có thể còn được đóng góp dài dài trong tương lai, thì may ra Thiền Viện Vô Kiên sẽ được đứng yên một chỗ.

Cũng nói một chút về Thiền Viện Vô Kiên, Vô Kiên là “Di Tích Lịch Sử của Vô Vi” cho dù Vô Kiên có phai tàn theo năm tháng nhưng Vô Kiên vẫn luôn luôn mới mẻ trong lòng bạn đạo Vô Vi trên thế giới, nơi đây đã từng có những khóa học mà trong lịch sử của Tôn Giáo chưa từng có, Vô Kiên là Trung Tâm Điển Quang thế giới, và là một sự đóng góp to lớn của những anh chị thuở mới lập đạo, chúng ta cho dù có tìm những phương thức mới mẻ để gây dựng và phát triển Vô Vi trong tương lai cho lớn mạnh thì cũng nên nhớ đến di tích lịch sử này, Đức Thầy còn đây mà anh chị đòi cấm Thiền Viện để phát triển Thiền Đường thì đây là đã đi ngược lại với lẽ đạo.

Không biết anh chị có kinh nghiệm gì ở cái Quốc Gia Văn Minh vào bậc nhất Thế giới này không? Đây là xứ “ Xiết Cổ “ người ta, họ dụ dỗ cho mượn nợ hay lăm, không tiền là tịch thu tài sản, nên tôi luôn luôn lúc nào tôi cũng nhớ câu của Đức Thầy dặn dò “ Vốn có bao nhiêu xài bấy nhiêu con”.

Đây là bài tường thuật tại miền nam California thân mến chào tạm biệt bạn đạo bốn phương.
Los Angeles, 06, 16 03

Đoàn Mộng Điệp
Kính Bút
Ngày 15 tháng 6 năm 2003.

Thư Cho Cha

Cha yêu quý!

Hôm nay là ngày lễ của Cha. Mọi người ai cũng có cha. Cha trần gian, và cha Trời. Không có cha là không có ta. Con trần trọc đầu đêm không ngủ được, nước mắt tuôn trào. Cha ơi! Con thương cha lắm vì chính con là kẻ nhìn thấy cha, hi ếu rỏ cha, và đã mến thương cha mấy chục năm qua từ khi con biết cha và cha đã cứu con. Dẫn dắt gia đình con để ngày hôm nay mọi sự đều an lành trong thanh tịnh. Con nhớ lại mấy chục năm xưa khi thời gian ở quê nhà thời buổi chiến tranh đau khổ. Lúc đó con có con có chồng, mãi lo theo chiến tranh, lo sợ chết chóc, mất mát, đau khổ vì tâm hồn con vốn yếu đuối lại có tấm lòng từ bi nên thấy sự đau khổ của kẻ khác cũng như của mình. Do đó con mang tâm bệnh, cứ thấy mình yếu đuối không làm gì được.

May thay có người chỉ cho con pháp tu này nên con tu theo và đã diện kiến cha tại thiền đường H.V.E. và từ đó con có niềm tin và hy vọng. Rồi bệnh trạng cũng tiêu tan lại còn thêm sức mạnh. Sức mạnh của con đánh bại được sự yếu đuối và vươn lên cho đến năm 1975 thì chồng con sang Mỹ. Con phải gánh vác một đại gia đình trong cơn đau khổ khó khăn. Điều này cha biết. Con đến gặp cha và con được cứu. Cha bảo: “Không sao, con ráng tu có ngày gặp nó!” Làm sao hy vọng được? Giữa đôi bên đang thù nghịch mà sao hy vọng được? Nhưng con tin tưởng lời cha như là cái phao để cứu người chết đuối. Vâng! Con sẽ hy vọng vì lúc con còn học sinh con có một ông thầy dạy Anh văn là người Anh gốc Ấn Độ. Ông này lại là chiêm tinh gia. Ông nói với con: “Hope is rope of life!”

Và cha cho con hy vọng, cho con tình thương để hàn gắn nỗi đau của đất nước. Bao nhiêu gian lao đau khổ của kiếp nhân sinh. Rồi cũng vượt qua và rồi cha rời con ra đi trước. Cha có bốn phận phải xa lìa quê hương.

Lìa xa thành đô yêu dấu,
Một sớm khi heo mây về.

Cha ơi! Từ ngày xa quê đến nay con biết cha đau khổ lắm. Cha thương, cha nhớ nơi chôn nhau cắt rốn. Tình yêu thể hiện qua những bài thơ nói về quê Mẹ. Cha thương, cha nhớ bạn đạo nhân dân nên hằng đêm cha thao thức không ngủ. Ngồi thiền hướng về cha Trời cầu xin cho quốc thái dân an thiên hạ thái bình.

Chẳng những cha thương quê hương cha, cha thương hết chúng sinh nên cha phải đem thân già lê lết khắp năm châu. Nguyên độ chúng sinh cho mau sớm thức tâm biết đem tình thương để cống hiến cho nhân loại. Để nhân loại bớt đi bao hận thù, cấu xé giết chóc lẫn nhau. Cha ơi! Con biết. Con biết hằng đêm cha đã khóc. Khóc rất nhiều khi viết mục bé Tám để dạy dỗ chúng con. Những câu những chữ là những giọt nước mắt và sự đau thương của cha nhắc nhở chúng con. Trong khi chúng con ngủ say hay đang vui đùa thì cha hằng lo lắng cho các con từng đứa một. Cha khóc cha nói: “Cha lo cho con hằng đêm, cha viếng thăm các con từng hơi thở mà các con nào có biết. Các con đến với cha rồi các con chê cha và mắng cha rồi bỏ đi.”

Cha ơi! Vì họ không hiểu cha vì họ không hiểu.

Riêng con, con đã thấy rõ cha nên con khóc. Con khóc khi nhận biết mình đầy tội lỗi, đã để cha nhọc tâm lo lắng. Biết nói sao cho hết Tình Cha.

Cha ơi! Hôm nay ngày 15/6/2003, con thấy cha buồn. Con lên nhìn cha. Con không dám nhìn vào mắt cha vì con biết cha đang khóc. Và con cũng đang khóc. Cha khóc vì vui hay cha khóc buồn?

Từ lâu cha không về Cali. Nay cha đến. Vâng cha đã đến. Mọi người hân hoan đón cha. Từ cuối tháng 5, cha đã đến San Jose dự buổi ra mắt Thiên Ca và đến San Diego. Và hôm qua cha đến để gặp các bạn ở Marriott Hotel. Và hôm nay là chúng con đi picnic với cha. Bạn đạo Nam Cali đã cố gắng ôn hòa và tu tiến. Lại có thêm nhiều vị mới đến tìn hiểu pháp tu của cha. Chắc chắn cha vui.

Dưới ánh nắng của buổi trưa sắp sang hè. Bạn đạo tụ họp ở vùng đồi núi bên cạnh hồ Silverwood. Tất cả có khoảng gần 300 người để chờ cha đến trong niềm vui mong đợi. Chắc chắn cha sẽ đến và các bạn đạo mới cũng đang chờ cha. Mặt dù hôm nay mọi người sẽ ăn lễ mừng Cha của từng gia đình. Nhưng ai cũng đến đây để chờ cha trong tâm trạng mong nhớ.

Cha ơi! Đó là vì cha đã mang tình thương cho chúng con mà chúng con hằng ấp ủ trong tim là phải đối đáp tình thương cha bằng cách nào. Chỉ có theo lời cha dạy “Đem khí giới tình thương” đến mọi người.

Trên đây là những dòng tâm tư của con gửi đến cha trong lòng thương nhớ không nguôi. Cha ơi! Cha ơi!

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn
Nam Mô A Di Đà Phật
Nam Mô Vĩ Kiên Phật
Vạn Vật Thái Bình

Thanh Tịnh Mai
Kính Bái.
